

РЕШЕНИЕ

№ 1583

гр. С., 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разглежда докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20211110208688 по описа за 2021 година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление /НП/ № 21-4332-010331/ 26.05.2021 г. на началник сектор към СДВР, отдел ПП-СДВР, на Г. Г. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20.00 лв. за нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.2, т.11 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/; административно наказание „глоба” в размер на 100.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от четири месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Постъпила е жалба от санкционираното лице за обжалване на наказателното постановление с молба, същото да се отмени като необосновано и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа жалбата, с искане за отмяна на НП. Аргументира се с обстоятелството, че не Б. е лицето, управлявало автомобила; позовава се на нотариално заверена декларация, приложена по делото.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не се

представлява. Не излага писмено доводи в подкрепа на тезата си.

Софийският районен съд, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи, направените възражения на страните и като се запозна с материалите по делото, достигна до следните изводи

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Административно-наказващият орган е установил следните фактически обстоятелства по делото, а именно: жалбоподателят на 21.03.2021 г. около 03.32 ч. в гр.С. по ул. „Б.“, в района на паркинг пред бл.95, с посока на движение от ул.„Р.“ към ул.„Н.В.“, управлявал лек автомобил „О.К.“, с рег.№ (.....), регистриран на И.С.К.. Проверяващите констатирани, че пред вход „В“, извършвайки маневра на „заднен ход“, без да наблюдава непрекъснатото пътя зад ППС, жалбоподателят реализирал ПТП в паркиран зад него лек автомобил „А.“ с табели с рег.№ (.....). Била извършена и констатация за това, че жалбоподателят напуснал мястото на ПТП, като не останал на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието.

Във връзка с горното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, на базата на което е издадено процесното наказателно постановление, при идентично описание на нарушението и правна квалификация с наложени наказания, както следва: административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лв. за нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.2, т.11 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/; административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от четири месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.„б“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка се констатира от събрания от делото доказателствен материал: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания свидетел Л.С. и събраните по делото писмени доказателства: заповеди за компетентност, справка-картон на водача, протокол за ПТП, докладна записка, нотариално заверена декларация от

лицето Б.Х.Х., както и от останалите материали по делото, приети по надлежния процесуален ред. Св. С. в съдебно заседание, макар и да се позовава на липсата на спомен, след предявяване на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ потвърждава отразеното в него по случая и съдът цени показанията му като последователни и непротиворечиви. Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административно-наказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което се явява допустима, като разгледана по същество, и в рамките на правомощията на съда за цялостна проверка на административно-наказателното производство, независимо от изложените в жалбата доводи, налага отмяна на издаденото наказателно постановление.

Административно-наказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административно-наказателно обвинение въз основа на АУАН, съставен от компетентен орган в рамките на неговата материалната и териториална компетентност на последния, съгласно заповед № 81213-952/ 20.07.2017 г. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган.

В хода на административно наказателното производство на жалбоподателя са били повдигнати обвинения за осъществени от негова страна две отделни административни нарушения.

С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложено наказание за допуснатото нарушение по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, в резултат на което е настъпило ПТП. Посочената разпоредба изисква от водача

на ППС, по време на движението си назад непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. При това обаче нито в АУАН, нито в НП е дадено достатъчно ясно и пълно описание на нарушението. Така в акта единствено лаконично е посочено, че изпълнителното деяние се е изразило в осъществяване на "маневра на заден ход", при която водачът реализирал ПТП в намиращия се зад него лек автомобил „А.“ с табели с рег.№ (.....), като не наблюдава непрекъснато пътя зад ППС. От наказателното постановление се чете, че същият, извършвайки маневра „движение на „заден ход“, без да наблюдава непрекъснато пътя зад ППС, реализирал ПТП с лекия автомобил „А.“ /без да става ясно, къде е бил позициониран последният автомобил/. С оглед на това съдът намери, че не се установиха описаните в НП фактически твърдения на отговорността, което прави нарушението по пункт първи на атакуваното наказателно постановление недоказано, макар да са налице данни за нарушение на правилата, регламентиращи движението назад; доколкото въвеждането на нови фактически положения е недопустимо в настоящата фаза на производството, единствената закономерна последица на неточното описание на нарушението се явява отмяната на наказателното постановление в тази му част. Отделно от това, видно от приета като писмено доказателство по делото нотариално заверена декларация от лицето Б.Х.Х., на 21.02.2021 г. за времето от 03.00 ч. до 04.00 ч. /период, обхващащ инкриминирания - около 03.32 ч./ лек автомобил „О.К., с рег.№ (.....), регистриран на И.С.К., е бил управляван от него. Това обстоятелство не намира опровержение в показанията на св.С., доколкото последният заявява, че автомобилът „О.К., не бил в движение /макар да твърди, да е видял жалбоподателя на шофьорското място, което само по себе се не води до единствения възможен извод, че последният е управлявал МПС-то/. Административнонаказващият орган не е приложил по делото скица на местопроизшествието, както и декларации на участниците в ПТ, не се установяват свидетели-очевидци на извършеното нарушение, а административното обвинение не може да почива на предположения, по аналогия и по смисъла на чл.11 от ЗАНН, вр. чл.303, ал.1 от НПК.

По втори пункт на административното обвинение съдът намира, че както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП са издадени при наличие на съществени процесуални нарушения, поради следното:

отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.2, б."б" от ЗДвП, според която водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са пострадали хора, да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Тоест обективни признаци от състава на това нарушение са да е настъпило пътно-транспортно произшествие, да са пострадали хора и да е налице напускане на мястото на произшествието, без изчакване пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. В настоящия случай в описателната част на НП писмено е отразено единствено, че жалбоподателят напуснал мястото на ПТП, не останал на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието. Така описано текстово става ясно, че жалбоподателят е бил участник в ПТП, но няма отразяване на обстоятелството, дали е имало пострадали хора. Липсата на описание на тези обективни признаци от състава на нарушението винаги представлява съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, като представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Предвид изложеното наказателното постановление, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, се явява незаконосъобразно и необосновано, и като такова следва да бъде отменено. С оглед данни за това, че на инкриминираната дата по посоченото в НП време лек автомобил „О.К., с рег.№ (.....), регистриран на И.С.К., е бил управляван от лицето Б.Х.Х., съгласно нотариално заверена на 03.06.2021 г. декларация от същия, след влизане на решението в сила, препис от същото следва да се изпрати на отдел „Пътна полиция“-СДВР.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-010331/ 26.05.2021 г. на началник сектор към СДВР, отдел ПП-СДВР, на Г. Г. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лв. за нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.2, т.11 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/; административно наказание „глоба“ в размер на 100.00

лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от четири месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

След влизане на решението в сила, препис от същото да се изпрати на отдел „Пътна полиция“-СДВР, с оглед данни за това, че на инкриминираната дата по посоченото в НП време лек автомобил „О.К.,, с рег.№ (.....), регистриран на И.С.К., е бил управляван от лицето Б.Х.Х..

Решението може да се обжалва пред Софийски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____